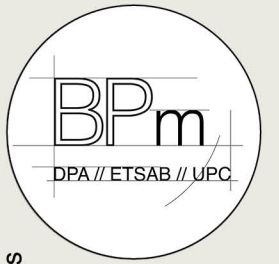
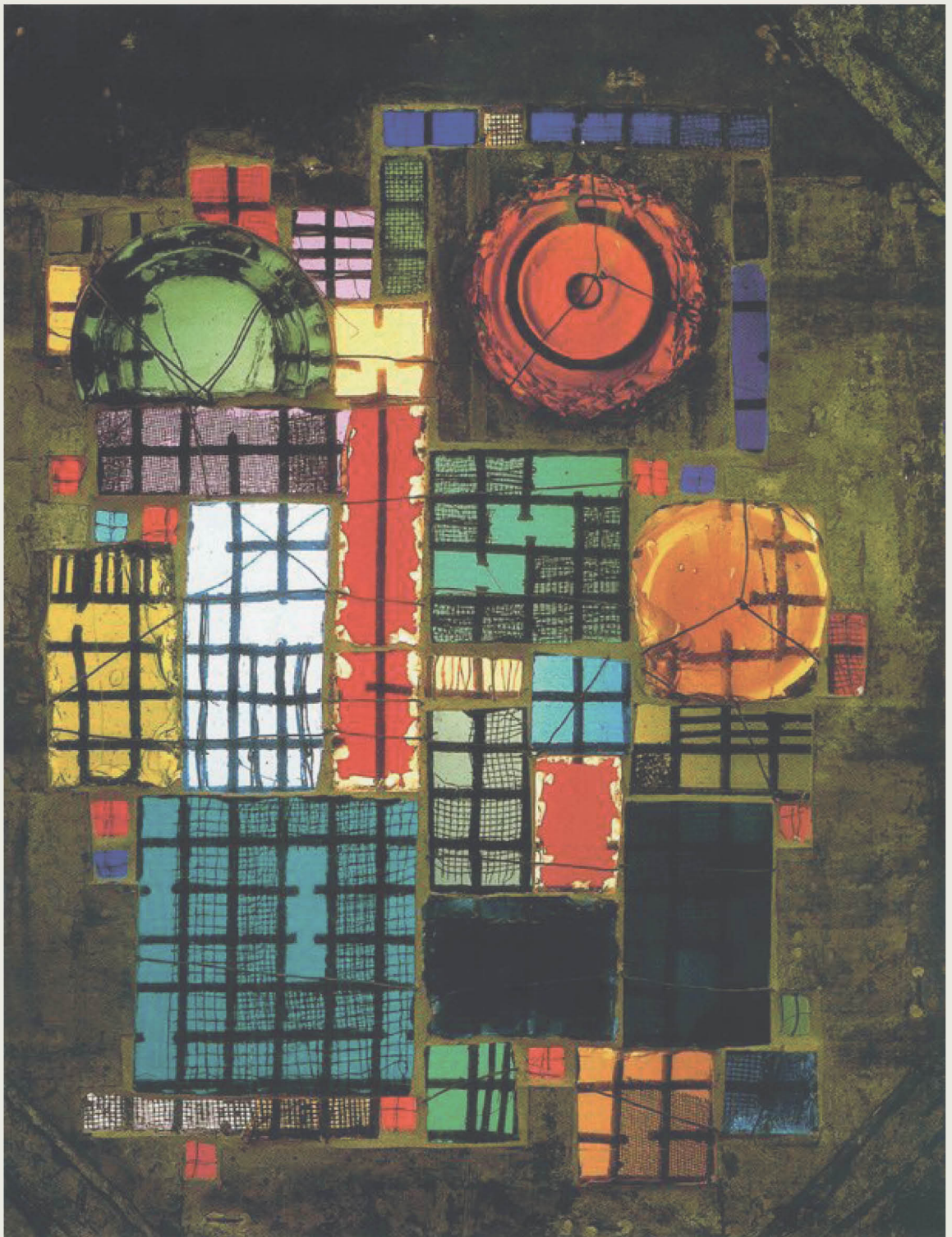

Geometries habitables

BPm II (matins): TRAMES

Berta Bardí-Milà / Daniel García-Escudero

Bases Projecte matins

Curs 2025_26

G
ARQ
ETSAB

Sala d'actes

3 de febrer
11.00h

Professorat responsable i coordinador

Berta Bardí-Milà, Daniel García-Escudero

Equip docent

Berta Bardí-Milà, Maria Beni, Beatriz Borque Badenas, Francesc Camps Palou, Maria Agustina Coulleri, Maria Pia Fontana, Daniel García-Escudero, Adrià Orriols, Francesc Planas, Jaume Prat Ortells, Gerard Puig Freixas, Cecília Rodríguez Vielba

Becària de docència

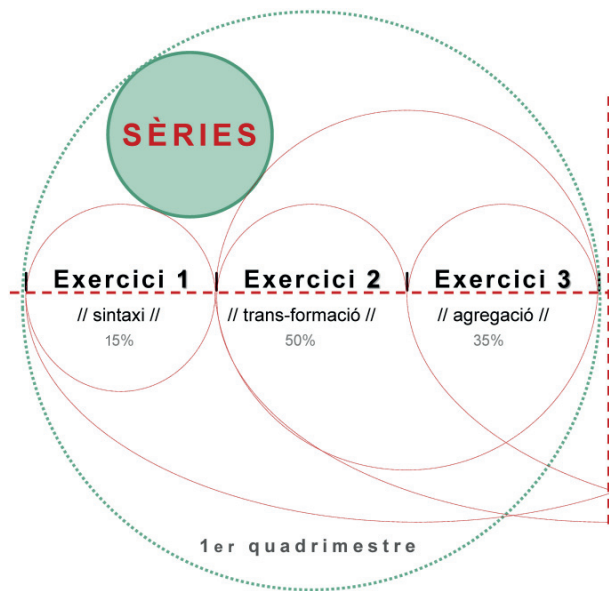
Anna Clivillé

IG: @bpmetsab

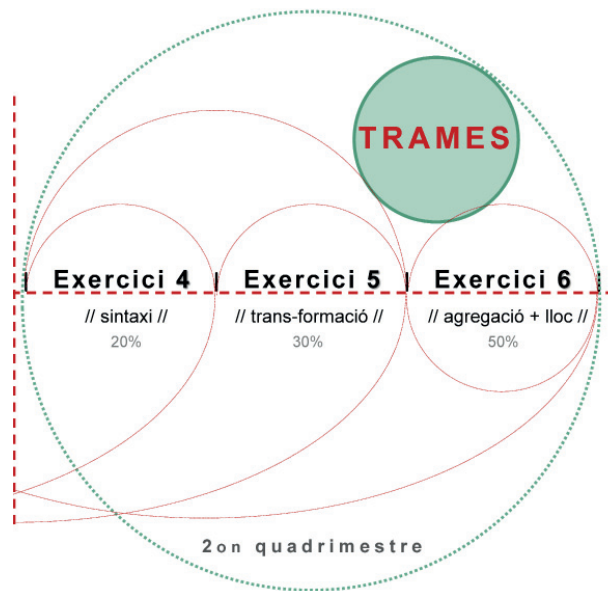
ETSAB

Escola Tècnica
Superior d'Arquitectura
de Barcelona

del fragment <
de l'ordre <
de l'eix <

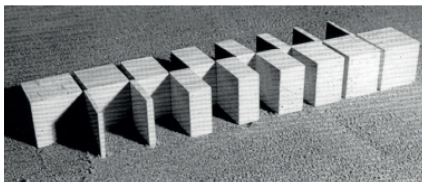
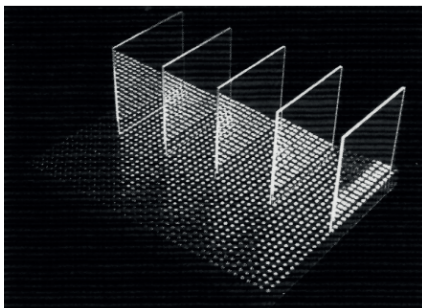

> a la totalitat
> a la variació
> a la quadrícula

1r QUADRIMESTRE

Sèries: ritmes, murs, fileres (BPI)

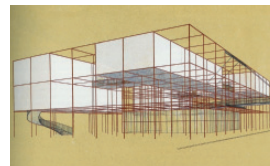
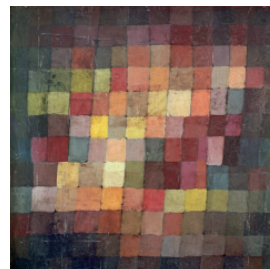
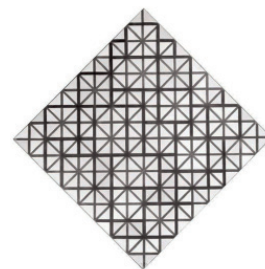
#sèrie, #regla, #seqüència, #unitat, #mòdul, #variació, #excepció, #ritme, #ple, #buit, #lineal, #filera, #agregació, #crugia, #mur, #pati, #porxo, #privacitat, #res-closa, #eix, #transformació, #enfilada, #clúster, #concatenació

2n QUADRIMESTRE

Trames: estructura oberta, pòrtics, retícules (BPII)

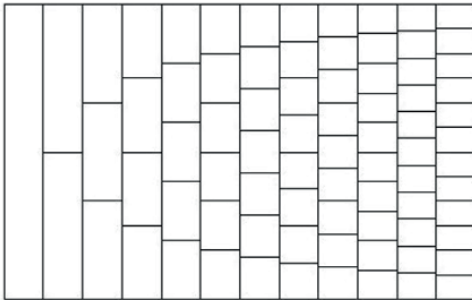
#trama, #retícula, #malla, #isotròpic, #xarxa, #camp, #superfície, #pla, #regulari-tat, #patró, #deformació, #densitat, #ple, #buit, #interrupció, #continuitat, #pòrtic, #pilar, #modulació, #gradació, #variació, #connexió, #topografia, #orientació

Objectius 2on quadrimestre

la retícula com a base per a la composició i la variació

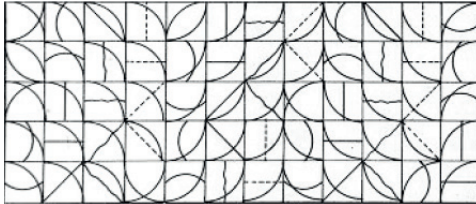
(organització 2D i 3D, agregació, jerarquia interna, excepcions, sistemes oberts)

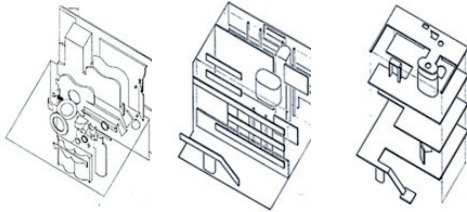
Esquema de la sèrie a la trama

1. **Treballar amb retícules geomètriques** com a estructures isòtropes que permeten generar composicions obertes, agregacions i variacions formals sense jerarquia predeterminada.
2. **Explorar la interacció entre elements puntuals, lineals i superficials**, entenent els pilars, murs i plans com a components activables dins la lògica de la quadrícula.
3. **Analitzar la coexistència entre sistemes porticats i muraris**, i com diferents densitats estructurals poden configurar espais habitables diversos i adaptables.
4. **Desenvolupar propostes que posin en relació sistema constructiu, lloc i programa**, tot explorant les possibilitats de l'estructura modular en un context físic i cultural concret.
5. **Fomentar la reflexió sobre noves formes d'habitar**, abordant qüestions com l'habitatge compartit, l'espai col·lectiu, la intimitat o la convivència, a través d'exercicis que combinin transformació i projectació situada.

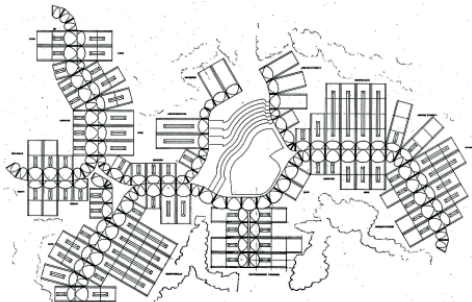
[SINTAXI]

[TRANSFORMACIÓ]

[AGREGACIÓ]

Recorregut didàctic

primer i segon quadrimestres (BPI-II)

Tipologies d'exercicis

Al llarg del curs, els exercicis es despleguen sempre en una seqüència de tres moments —sintaxi, transformació i agregació— que s'entrelliquen i donen coherència al procés d'aprenentatge. Aquesta tríada, repetida tant al primer com al segon quadrimestre, garanteix un recorregut gradual: es parteix d'una exploració formal i abstracta, es passa després a la reinterpretació crítica de casos existents, i finalment es culmina en l'articulació de conjunts col·lectius. Més que exercicis aïllats, constitueixen una progressió metodògica que connecta la lògica geomètrica amb la dimensió habitacional i urbana.

Sintaxi: els exercicis inicials introdueixen l'estudiantat en la construcció de sistemes formals a partir de regles clares. La manipulació d'elements simples —ja siguin peces prismàtiques, quadrícules o patrons geomètrics— permet entendre l'ordre com a resultat d'una acció sobre una forma inaugural (primigènia). El treball sintàctic no busca la invenció immediata, sinó reconèixer la força d'una norma, assajar variacions i aprendre a pensar el projecte com una estructura oberta capaç de generar múltiples possibilitats.

Transformació: un cop establerta la base formal, la segona etapa introdueix el diàleg amb casos arquitectònics concrets. Transformar vol dir analitzar, reinterpretar i portar més enllà una obra existent, entenent les regles que la sostenen i aplicant-hi variacions amb sentit. En aquest exercici, la secció, la crugia, el pati o la retícula esdevenen motors de canvi, i l'estudiantat aprèn que projectar és també reconèixer tradicions, llegir-les críticament i obrir-les a nous escenaris d'habitabilitat.

Agregació: la tercera etapa porta les unitats transformades a un àmbit col·lectiu. L'agregació permet entendre com les regles treballades en els exercicis anteriors poden donar lloc a conjunts habitats, ja sigui en fileres, retícules o sistemes oberts. L'objectiu és aprendre a articular el pas de l'escala individual a la comunitària, construir espais compartits i col·lectius sense perdre coherència formal. L'agregació mostra que el projecte arquitectònic és sempre una síntesi: conjuga repetició i excepció, ordre i variació, intimitat i convivència.

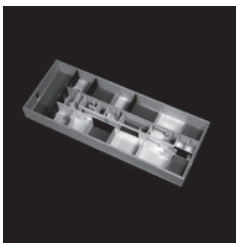
1r QUADRIMESTRE / exercicis

Sèries: ritmes, murs, fileres (BPI)

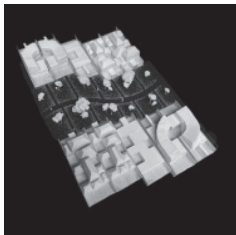
#sèrie, #regla, #seqüència, #unitat, #mòdul, #variació, #excepció, #ritme, #ple, #buit, #lineal, #filera, #agregació, #crugia, #mur, #pati, #porxo, #privacitat, #res-closa, #eix, #transformació, #enfilada, #clúster, #concatenació

Exe1

Exe2

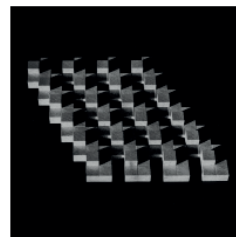

Exe3

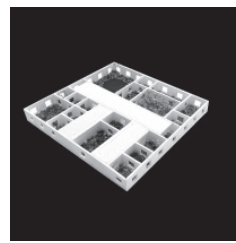
2n QUADRIMESTRE / exercicis

Trames: estructura oberta, pòrtics, retícules (BPII)

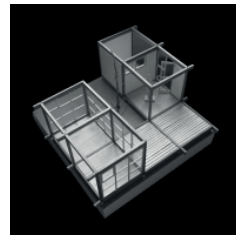
#trama, #retícula, #malla, #isotròpic, #xarxa, #camp, #superfície, #pla, #regulari-tat, #patró, #deformació, #densitat, #ple, #buit, #interrupció, #continuitat, #pòrtic, #pilar, #modulació, #gradació, #variació, #connexió, #topografia, #orientació

Exe4

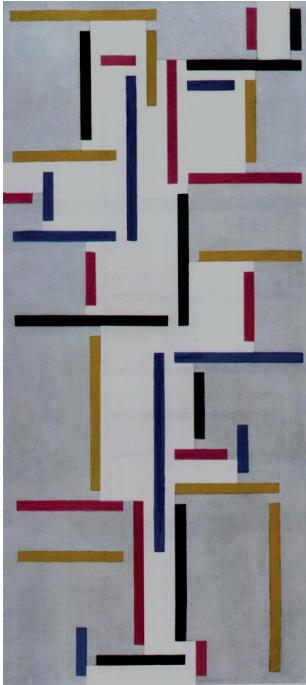
Exe5

Exe6

TRAMES

quadrícula, variació i estructura oberta

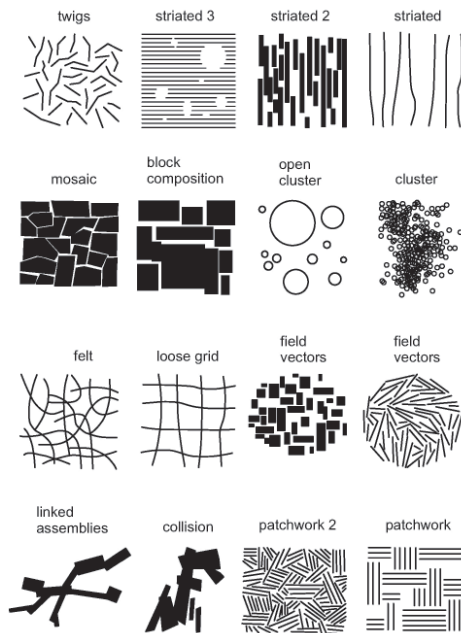
1918 *Ritme d'una dansa russa*. Theo van Doesburg

Treballar amb trames vol dir construir arquitectura a partir d'un sistema d'ordre que opera simultàniament en més d'una direcció. En aquest sentit, la **trama** es diferencia clarament de la **sèrie**, que organitza l'espai com una successió lineal i estableix una direcció principal. Mentre que la sèrie construeix continuïtat a través de l'addició seqüencial d'elements, la trama genera un camp relacional, on múltiples relacions espacials es produeixen alhora. Aquest camp pot concretar-se mitjançant una **retícula**, entesa com una estructura bidimensional basada en la intersecció de direccions, que no ha de ser necessàriament regular ni ortogonal. La **quadrícula** n'és un cas particular: una retícula ortogonal i regular que permet mesurar, comparar i fer explícites les decisions projectuals. Aquesta distinció —entre principi d'ordre (trama), estructura relacional (retícula) i eina operativa (quadrícula)— ha estat fonamental no només en l'arquitectura (especialment des del segle XIX i les lliçons de J.L. Durand), sinó també en l'art modern, des de les composicions de Piet Mondrian o Theo van Doesburg fins als sistemes oberts i variables de Paul Klee, on la forma emergeix de la regla (abstracció) i no de la representació sensible exterior (figuració).

Així mateix, lluny de ser un episodi històric tancat, aquests sistemes de composició continuen sent centrals en el pensament arquitectònic contemporani, com mostren les aportacions crítiques de Stan Allen i el que anomena "condicions de camp" o les reflexions de Juan Antonio Cortés sobre les retícules, on el projecte es concep com una organització de relacions més que com un objecte singular.

Aquesta composició és present en moltes escales i tradicions: en els mosaics i paviments, en els enreixats i sistemes constructius modulars, en les plantes lliures de l'arquitectura moderna i en la forma urbana de nombroses ciutats projectades sobre trames regulars. En tots aquests casos, la trama no imposa una solució formal concreta, sinó que estableix un ordre de base que fa possible la diversitat. La regularitat geomètrica no elimina la diferència; al contrari, la fa operativa. La quadrícula permet que els elements es repeteixin, però també que es diferenciïn en densitat, ús, mida o intensitat, mantenint una coherència global que no depèn de la forma singular, sinó del sistema que la sosté.

Per tant, la quadrícula és una eina fonamental per entendre l'espai com un sistema no jeràrquic. La repetició regular d'eixos defineix una xarxa en què cada posició és equivalent des del punt de vista geomètric, però no necessari-

1996 *Object to field*. Stan Allen

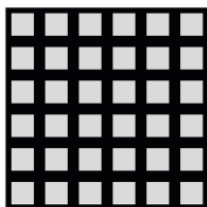
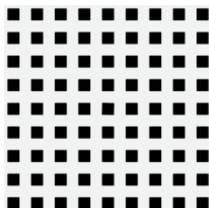
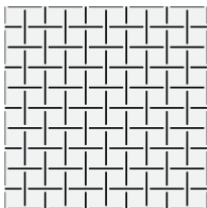
ament idèntica des del punt de vista espacial. Aquesta equivalència inicial obre la porta a múltiples interpretacions: alguns punts poden densificar-se, altres buidar-se; alguns espais poden adquirir un caràcter més intens o relacional, mentre que altres poden mantenir una condició més neutra. La neutralitat de la retícula no és absència de projecte ni manca d'intenció, sinó condició de possibilitat del projecte. És un punt de partida que no prescriu usos ni formes, però que permet que aquests emergeixin a partir de decisions clares, comparables i explícites.

Com hem apuntat, aquest principi ha estat explorat àmpliament en l'art modern, on la quadrícula s'ha utilitzat com a mecanisme de precisió, concentració i variació controlada. En aquests casos, la repetició no busca l'expressió subjectiva ni la singularitat immediata, sinó la construcció d'un marc rigorós dins del qual es poden introduir petites diferències, desplaçaments o tensions. En arquitectura, aquesta lògica es tradueix en la possibilitat de pensar l'edifici no com un objecte singular i autosuficient, sinó com un camp d'operacions, on l'espai es construeix a partir de relacions, continuïtats i contrastos. La retícula deixa de ser una simple pauta gràfica per convertir-se en una matriu conceptual que permet decidir què s'ocupa, què es buida i com es relacionen els espais entre si.

Treballar amb trames no vol dir repetir formes de manera arbitrària, sinó aprendre a situar, modular i activar una estructura geomètrica compartida. El projecte no comença amb una imatge final, sinó amb la definició d'un sistema. A partir d'aquest sistema, es prenen decisions sobre densitat, límit, continuïtat o interrupció. El pilar, entès inicialment com un element puntual, pot adquirir gruix i convertir-se en espai; el mur, com a element lineal, pot segmentar, contenir o articular recorreguts; el buit deixa de ser un residu per esdevenir un element actiu que estructura l'experiència espacial. D'aquesta manera, ple i buit no s'oposen, sinó que es construeixen conjuntament, com dues cares indissociables d'un mateix procés projectual.

En aquest quadrimestre treballarem amb **la trama com a forma de pensament arquitectònic**. Cada exercici parteix d'una retícula definida que actua com a marc comú i com a punt de referència compartit. Aquesta retícula no s'ha d'entendre com una presó formal ni com una limitació creativa, sinó com una eina rigorosa que obliga a prendre decisions explícites. Treballar amb una retícula vol dir acceptar unes regles inicials —mesura, orientació, repetició— i explorar com, a partir d'elles, es poden generar espais diversos, coherents i articulats. **Les variacions, les excepcions o les deformacions només tenen sentit si es poden llegir en relació amb aquest ordre previ.**

Des d'un punt de vista pràctic, la quadrícula ens permet entendre l'espai com una superfície mesurable i transformable, pensada per ser habitada i recorreguda. Ens obliga a pensar en termes de continuïtat, d'accessibilitat, de seqüència i de relació entre unitats, més que en termes de forma aïllada o d'objecte autònom. També introdueix la idea que el projecte pot créixer, reduir-se

Interpretacions/construccions espacials de la quadrícula (lineal / buit-ple)

o adaptar-se sense perdre coherència, ja que el sistema admet l'agregació, la modificació i la transformació progressiva. Aquesta lògica de sistema obert serà fonamental en els exercicis posteriors, on la trama haurà de dialogar amb el lloc, amb el programa i amb diferents maneres d'habitar.

Treballar amb trames, en resum, implica assumir que l'arquitectura no és només composició d'objectes, sinó organització de relacions espacials. La retícula no és un fi en si mateixa, sinó un instrument per pensar l'espai amb claredat, per fer visibles les decisions i per construir projectes coherents sense necessitat de recórrer a solucions arbitràries. **Lluny de limitar la creativitat, la trama ofereix una matriu d'oportunitats: una manera exigent i precisa d'aprendre a projectar des de la geometria, l'ordre i la potencialitat de l'espai.**

Per altra banda, treballar amb la quadrícula implica també assumir una condició d'equivalència entre les parts. Cap posició és central per defecte i cap espai és secundari d'entrada. Aquesta absència de jerarquia inicial obliga a construir l'ordre mitjançant decisions explícites: què es densifica, què es buida, què es connecta i què es delimita. Els espais no es defineixen tant pel seu nom o pel seu programa, sinó per la seva posició dins del sistema, per la relació que estableixen amb els elements veïns i pels recorreguts que fan possibles. Això permet entendre **el projecte com una organització de relacions més que com una suma d'estances, i ajuda a llegir la planta no com una composició figurativa, sinó com un camp d'intensitats, continuïtats i interrupcions.**

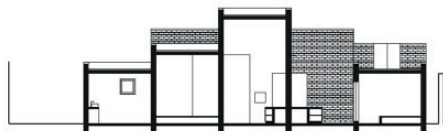
No obstant, la neutralitat de la quadrícula no significa indeterminació absoluta ni absència de criteri. Al contrari, treballar amb una estructura regular exigeix un alt grau de control i precisió, ja que qualsevol variació es fa immediatament visible. La quadrícula funciona com un sistema de mesura que fa comparables totes les decisions: cada mur, cada pilar, cada buit es pot llegir en relació amb els altres. Aquesta condició permet entendre l'arquitectura com una operació de selecció i ajust, on projectar vol dir decidir què entra dins del sistema i què en queda fora, com es divideix un recinte o com s'agrupen diversos espais sense perdre la coherència global.

Finalment, **la quadrícula pot entendre's també com un camp de joc rigorós (industrialitzable i desmuntable).** Com en qualsevol joc, les regles no limiten la creativitat, sinó que la fan possible. La repetició regular estableix un marc estable dins del qual es poden assajar múltiples configuracions, variacions i excepcions. Aquesta lògica permet treballar tant des de la subdivisió —fragmentant progressivament un espai— com des de l'addició —agregant unitats dins d'un mateix sistema—, i facilita el pas de l'abstracte al concret. En aquest sentit, la trama actua com una tecnologia projectual elemental: una eina simple però potent que permet iniciar-se en el projecte arquitectònic entenent-lo com un procés obert, sistemàtic i transformable, on l'ordre no és un resultat final, sinó una condició activa de l'habitabilitat.

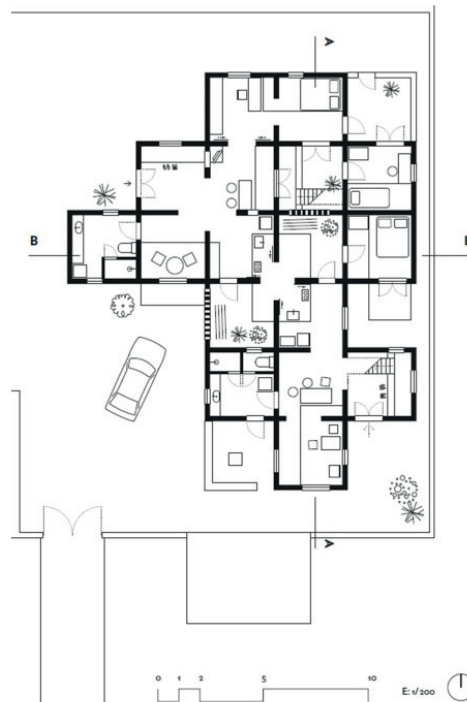
TRAMES MURÀRIES ('pesades')

Secció A
Section A

Secció B

2011 Casa Minus K. Kuu Architects

TRAMES PORTICADES/ENTRAMATS ('lleugeres')

2010-2013 Casa NA, Tokyo. Sou Fujimoto

Estructura docent: exercicis

[BP II]: **TRAMES**: retícula, camp, límit

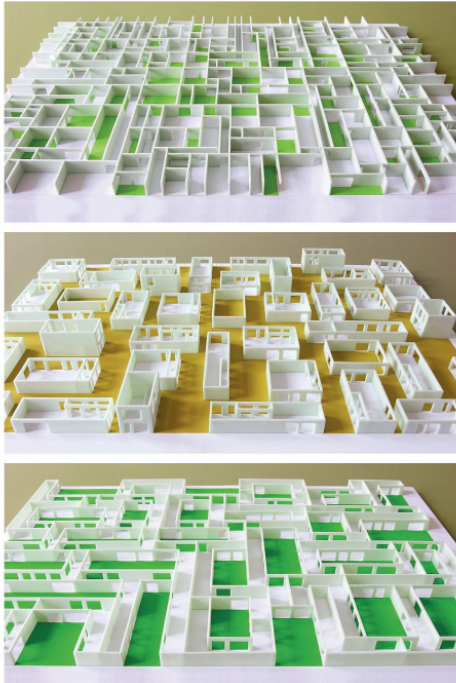
Exercici 4: SINTAXI (20% nota)
/retícula i activació/

Exercici 5: TRANSFORMACIÓ (30% nota)
/trama, estança i secció/

Exercici 6: AGREGACIÓ (50% nota)
/unitat, retícula i conjunt/

*del que és intel·lectual < > al que és sensorial
de l'objecte < > al subjecte
de la geometria i els elements < > a les seves relacions i l'espai*

#trama, #retícula, #quadícula, #camp, #estructura, #matriu, #unitat, #mòdul, #repetició, #variació, #excepció, #densitat, #ple-buit, #isotropia, #límit, #perímetre, #gruix, #secció, #pilar, #mur, #estança, #passatge, #circulació, #agregació, #sistema, #conjunt, #articulació, #relació, #situació

Organitzacions diverses d'una retícula

El primer repte del segon quadrimestre és un exercici breu i d'inici que t'introdueix en el **pensament sintàctic a partir de la trama**. Es tracta de construir una organització espacial mitjançant l'activació d'una retícula regular, entesa com a estructura formal de base, tot aplicant una lògica clara d'ocupació i de relació entre ple i buit. El treball se centra a explorar lògiques espacials bàsiques —delimitar, connectar, interrompre, recórrer o contenir— amb l'objectiu de fer emergir una estructura d'ordre a partir de decisions geomètriques simples que permetin articular continuïtats, variacions i contrapunts.

Els elements amb què treballaràs són **barres** (pilars) i **làmines** (murs), tots dos amb una alçada màxima de 2, 4 o 6 cms. Les barres són elements puntuals amb una secció orientativa de 2 mm, i s'han de disposar sempre als encreuaments o al llarg dels eixos de la quadrícula. Les làmines són elements lineals, amb un gruix orientatiu de 2 mm, i una longitud modular sempre relacionada amb la quadrícula i alineada amb els seus eixos. El conjunt d'elements s'ha de repartir de manera equilibrada: una part ha de servir per definir **recintes descoberts** —patis— i l'altra per construir **espais coberts**, diferenciant entre estances i espais de circulació, que s'identificaran mitjançant el color aplicat sobre la base, atès que no s'utilitzarà cap element de tancament horitzontal (coberta).

La maqueta es construeix amb una base DIN A3, sobre la qual es disposa, de manera centrada, una **quadrícula de 2 x 2 cms**. Com a mínim, el 50 % de la quadrícula ha d'estar ocupada per recintes descoberts (mínim tres), definits mitjançant murs o mitjançant barres disposades com a galeries que els envolten. L'altre 50 % s'ha d'organitzar en espais coberts, assegurant que l'espai resultant es pugui recórrer de manera contínua, sense interrupcions ni espais residuals. Com a màxim, un 20 % dels espais pot assajar geometries no estrictament ortogonals, sempre derivades de la quadrícula.

Aquest exercici posa l'accent a aprendre a **organitzar l'espai a partir de l'aplicació d'un sistema** que ordena, relaciona i dona sentit a les decisions projectuals. Amb aquest punt de partida comences a pensar el projecte com una estructura oberta, capaç de generar múltiples configuracions sense perdre coherència, i estableixes les bases del quadrimestre, en què la lògica de la trama es desenvoluparà mitjançant exercicis de transformació i agregació amb un grau creixent d'habitabilitat.

Objectius de l'aprenentatge

(què volem ensenyar-te)

- **Iniciar-te en el pensament sintàctic a partir de la retícula:** aprendràs a entendre la quadrícula com una estructura formal isòtropa capaç de generar ordre, relació i variació espacial mitjançant regles clares d'ocupació i d'organització del ple i del buit.
- **Desenvolupar la capacitat d'organització espacial:** aprendràs a reconèixer i construir relacions entre espais coberts i descoberts, espais estàtics i dinàmics, i a entendre el recorregut com a part activa de l'estructura del projecte.
- **Consolidar l'ús d'instruments bàsics de representació:** treballaràs amb maquetes i dibuixos dièdrics senzills per explicar el sistema adoptat, la regla que l'organitza i les relacions espacials que se'n deriven.

Resultats d'aprenentatge

(què volem que siguis capaç de fer i comprendre)

- **Organitzar un sistema espacial a partir d'una retícula:** seràs capaç de construir una configuració coherent basada en una quadrícula regular, diferenciant clarament entre espais coberts i descoberts i garantint la continuïtat del conjunt.
- **Comprendre la regla com a base del projecte:** seràs capaç d'identificar, explicar i mantenir la regla d'activació de la trama que has adoptat, tot reconeixent quan i com és pertinent introduir-hi variacions o excepcions.
- **Representar amb claredat el sistema espacial:** seràs capaç de documentar el teu projecte mitjançant una maqueta i dibuixos clars, fent llegible l'organització de l'espai, el recorregut i la relació entre ple i buit.

Guia de verificació

(revisa durant l'exercici i abans d'entregar)

a) Comprensió de la consigna:

- Has entès l'objectiu de l'exercici: organitzar l'espai a partir de l'activació d'una retícula mitjançant una regla clara?
- Pots explicar amb paraules teves quina regla d'ocupació has triat i com estructura el projecte?

b) Aplicació de la regla:

- Has mantingut la coherència de la regla al llarg de tota la quadrícula?
- Les possibles excepcions o variacions tenen sentit dins del sistema proposat?

c) Organització espacial:

- La relació entre espais coberts i descoberts, plens i buits, és clara i estructurada del conjunt?
- L'espai resultant es pot recórrer de manera contínua, sense interrupcions ni espais residuals?
- S'han utilitzat totes làmines i barres de manera coherent i equilibrada?

d) Reflexió i procés:

- Pots descriure què has après sobre el paper de la retícula i les regles en l'organització de l'espai?
- Has recollit evidències del procés (esbossos, proves, anotacions) que mostrin l'evolució del projecte?

e) Participació i treball:

- Has participat en les discussions de classe i has escoltat els comentaris dels companys i companyes?
- Has dedicat temps al treball autònom per millorar la maqueta i els dibuixos?

Rúbrica d'autoavaluació

Què pots millorar	QUÈ AVALUEM I QUÈ S'ESPERA	Què has fet especialment bé
	Organització de la trama: has construït una organització espacial clara a partir de la retícula. Els espais coberts i descoberts es relacionen de manera coherent, i el conjunt es pot recórrer de forma contínua. Les possibles excepcions reforcen el sistema.	
	Ús dels elements: les barres i les làmines estan ben utilitzades i tenen un paper clar en la definició dels espais. El projecte mostra control i economia de mitjans.	
	Representació i comunicació: La maqueta i els dibuixos expliquen amb claredat el sistema espacial. L'ús del color ajuda a diferenciar espais coberts i descoberts, així com els àmbits estàtics i dinàmics.	
Escriu amb paraules teves quin és l'aprenentatge més important que t'emportes d'aquest exercici:		

Contingut de l'entrega

Cada entrega ha d'incloure **1 làmina DIN A2 en vertical (es recomana cartolina Canson blanca)** — dibuixos i fotografies —, un dossier DIN A3 amb tot el treball del procés, la rúbrica i un arxiu zip amb 4/6 jpgs de les principals fotos de la maqueta. Tot el material s'ha de presentar en paper i també en format digital, amb un únic fitxer PDF per a les làmines, un altre per al dossier i un altre per la rúbrica d'autoavaluació. El nom dels fitxers ha de seguir la convenció establerta:

BP_Exe01 Cognoms_Nom_inicials professor/a-làmines.pdf (làmines)
BP_Exe01 Cognoms_Nom_inicials professor/a-dossier.pdf (dossier)
BP_Exe01 Cognoms_Nom_inicials professor/a-rúbrica.pdf (rúbrica)
BP_Exe01 Cognoms_Nom_inicials professor/a-fotografies.zip (jpg)

Contingut de la làmina

- **Dibuixos dièdrics 1/1 (a escaire i cartabó):** dibuixos senzills esquemàtics de la lògica, dibuixos de buit i ple, és a dir, seccions horitzontals i verticals que tallin les peces i projectin els alçats. És imprescindible indicar per on se secciona i treballar bé els valors de línia (gruixos) per indicar què se secciona i què es projecta. Has d'afegir color per facilitar la comprensió dels espais coberts i descoberts. Vigila els gruixos de línia i les línies de projecció visibles i ocultes.
- **Fotografies de la maqueta:** utilitzar un fons blanc o negre per destacar la maqueta. Pots afegir fotos extra al dossier. És recomanable que les imatges mostrin no només el resultat final, sinó també capes o etapes del procés constructiu, per fer visible l'evolució de la sèrie.

Format de la maqueta

- La maqueta es construeix amb barres (pilars) i làmines (murs) de fusta de balsa (o similar) sobre una base DIN A3 de cartó ploma blanc de 3 mm, sobre la qual es dibuixa, de manera centrada, la quadrícula de treball. La maqueta és l'eina principal de l'exercici i permet assajar i fixar les regles d'activació de la retícula, així com comprovar les relacions entre ple i buit, continuïtats, recorreguts i densitats. Atès que no es treballa amb elements de tancament horitzontal (cobertes), el color sobre la base s'ha d'utilitzar com a recurs per diferenciar espais coberts i descoberts, així com espais estàtics i dinàmics, i facilitar la lectura del sistema espacial.

Format del dossier DIN A3 (+ quadern de bitàcola DIN A5)

- **Caràtula del dossier:** ha d'incloure el teu nom, el nom del/ de la professor/a, el títol de l'exercici i una foto representativa de la maqueta. El disseny es mantindrà igual per a tots els exercicis del curs.
- **Memòria del projecte:** a la segona pàgina del dossier hauràs de redactar una memòria breu, amb una extensió màxima de 400 paraules, en la qual has d'explicar de manera clara i estructurada el procés que has seguit, les principals decisions de projecte que has pres i una reflexió crítica sobre el resultat obtingut. El text ha d'estar ben organitzat, amb un llenguatge precís i sense faltes ortogràfiques, de manera que transmeti tant el desenvolupament del treball com la teva capacitat d'anàlisi i valoració del projecte. També pot recollir els apunts i dibuixos que facis durant les classes teòriques.
- **Material de procés:** el dossier recull totes les fases de treball amb croquis, esquemes, proves, versions prèvies, fotografies de maquetes intermèdies i la maqueta final. Tot el que facis forma part del procés del projecte i s'hi ha d'incloure.
- **Quadern de bitàcola DIN A5:** compartit amb l'assignatura de Dibuix. Aquí hi has d'anar recollint esbossos, experiments gràfics i proves de representació que complementin el dossier. Aquest quadern no s'entrega, serveix d'eina de treball. Els dibuixos més importants es poden escanejar i incorporar al dossier DIN A3 de l'assignatura de projectes.

Format de la rúbrica

- **Rúbrica d'autoavaluació:** cal omplir només en versió digital la valoració personal de l'aprenentatge de l'exercici, que trobaràs en format excel a Atenea. Durant la sessió posterior a l'entrega, a classe, es comentaran, amb tot el material del lliurament.

Notes:

* Totes les làmines han d'incloure el nom de l'estudiant, el nom del professor o professora, l'escala utilitzada i un títol que descriu de manera precisa el contingut representat.

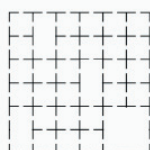
* Els elements escanejats del material digital han de ser d'alta qualitat i no han de contenir defectes visuals com ara parts borroses, marges retallats de forma incorrecta o imatges distorsionades. La presentació final, tant en paper com en digital, ha de ser clara, llegible i precisa.

* A banda de la nota numèrica de l'exercici, s'especificarà la nota del dossier (15%).

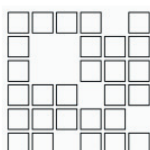
ESTRATÈGIES D'ORGANITZACIÓ RETICULAR

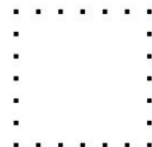
Encreuament: pilars

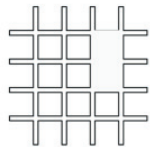
Eixos: murs/envans

Quadrats: estances/addició

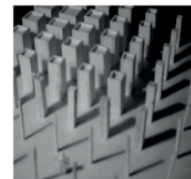
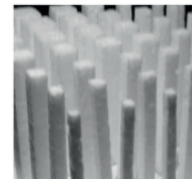
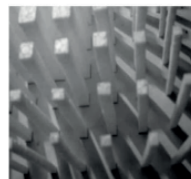
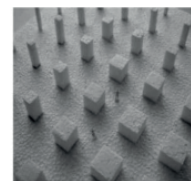
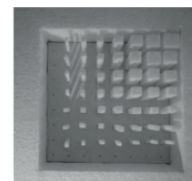
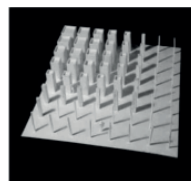
Encreuament
exterior: perímetres

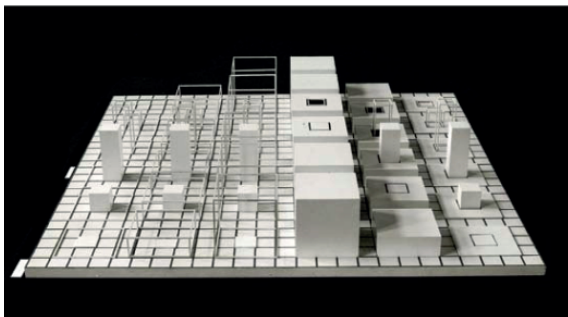

Eixos: murs/espais
habitats o de circulació

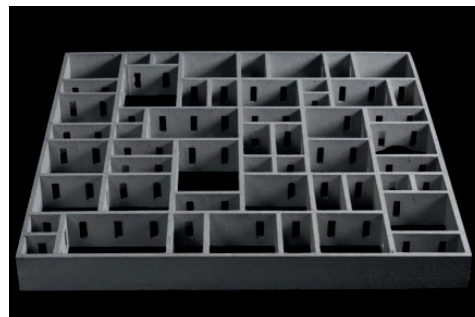

Pilars poché

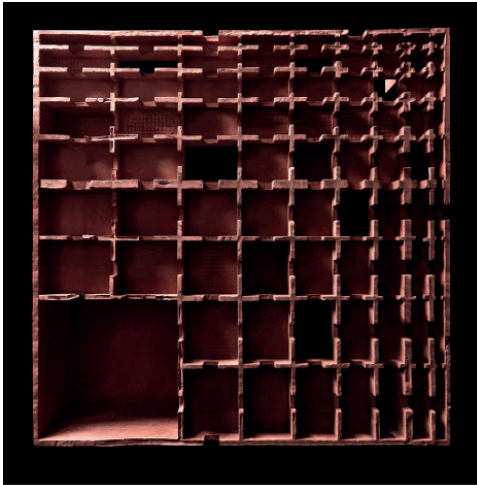
1966 *Serial Project No.1 (ABCD)*. Sol Lewitt

Maqueta d'estudiants de Mendrisio, taller d'Aires-Mateus

[EXE5] TRANSFORMACIÓ

trama, estança, secció

Maqueta d'estudiants de Mendrisio, taller d'Aires-Mateus

Aquest exercici reprèn una tipologia de treball ja abordada durant el primer quadrimestre, però la situa ara en el marc conceptual de les trames i les retícules, incorporant les qüestions teòriques introduïdes a la introducció del programa. Si en el primer quadrimestre la transformació operava sobre sèries i estructures lineals, aquí es treballa a partir de sistemes espacials extensius, construïts sobre quadrícules i estratègies formals derivades de la trama. L'objectiu és aprofundir en la idea que projectar no és inventar des de zero, sinó transformar un ordre existent, entenent-ne la lògica interna i posant-la en tensió.

El punt de partida de l'exercici és una selecció de referències d'habitatges resolts mitjançant trames: projectes que treballen aspectes com la relació entre ple i buit, la repetició d'estances equivalents, la concatenació d'espais, l'absència de passadissos, etc. En aquests casos, l'arquitectura es construeix principalment a partir de murs portants, que alhora defineixen l'espai i constitueixen el sistema estructural. Són projectes habitualment situats en entorns naturals, sobre terrenys majoritàriament plans, on la trama pot desplegar-se sense condicionants topogràfics rellevants.

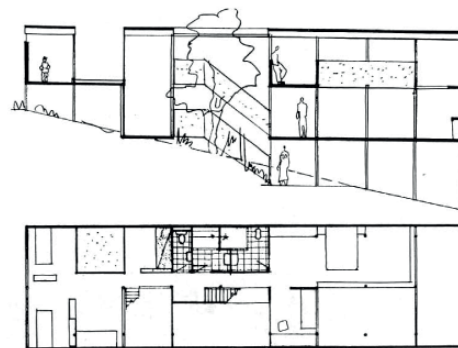
L'exercici consisteix a transformar una d'aquestes referències adaptant-la a un nou solar hipotètic de 42 x 60 metres amb un desnivell aproximat de 3 metres, que pot ser continu o discontinu. Aquesta condició obliga a repensar el sistema inicial i a introduir modificacions significatives sense perdre la seva lògica de base. La proposta haurà de resoldre el desnivell mitjançant la segregació obligatòria en dues plantes o en plantes esgraonades, establint relacions clares entre elles i mantenint la continuïtat espacial pròpia de la trama murària, sense dispersar la retícula de base i sense pilars. En treball amb escales o rampes per relacionar els nivells serà fonamental, així com la decisió del perfil del terreny.

Aquest exercici posa l'accent en la transformació com a eina projectual: adaptar un sistema formal a noves condicions topogràfiques, programàtiques i espacials, mantenint-ne la coherència interna. Treballarà amb la retícula com a estructura activa, capaç d'absorbir canvis, introduir diferències i generar noves formes d'habitabilitat. L'objectiu és aprendre a llegir críticament un projecte, identificar-ne les regles i transformar-les amb precisió, reforçant la idea del projecte arquitectònic com un procés obert, evolutiu i conscient.

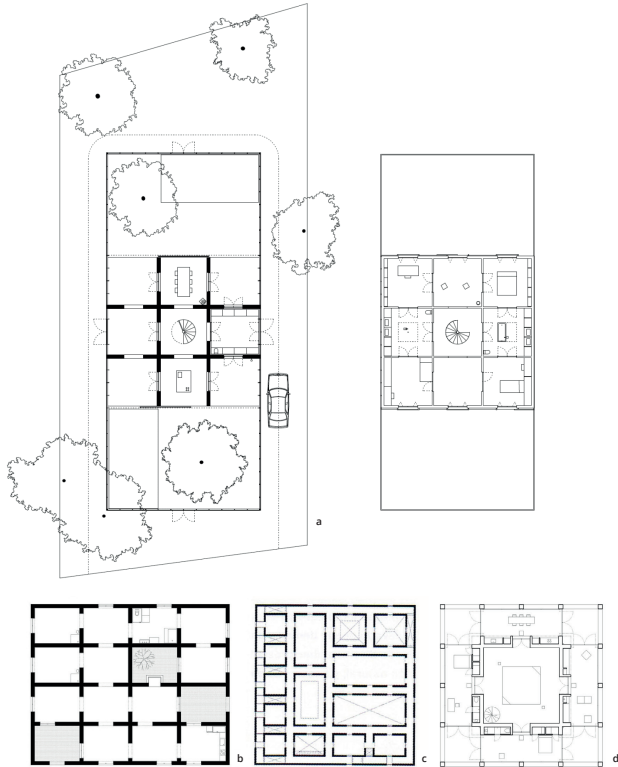
PENSAR LA TRAMA DES DE LA SECCIÓ

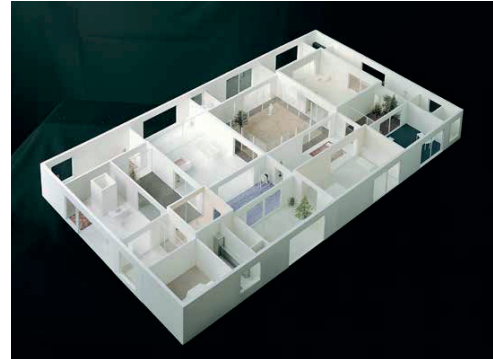
1999 Casa Alvalade, Alentejo (Portugal). Aires-Mateus, arquitectes

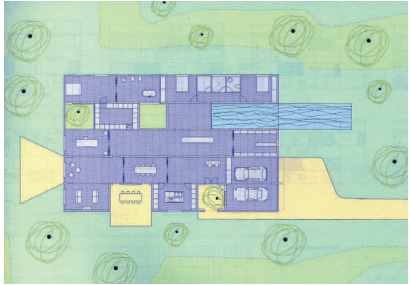
1949 Projecte Roq i Rob, Roquebrune, Cap Martin (França). Le Corbusier

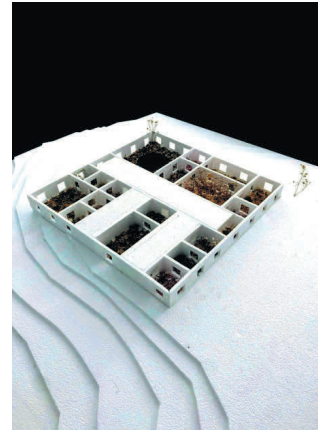
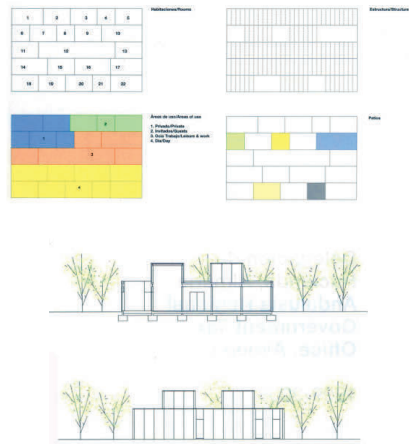
a. Villa Buggenhout, Bèlgica (2007-2010) Office KGDVS. b. House for a design collector, Combray (2009-2012) Éric Lapierre. c. Casa a Alvalade, Alentejo, Portugal (1999) Aires Mateus. d. Solo House, Teruel (2010-2012) Pezo von Ellrichshausen

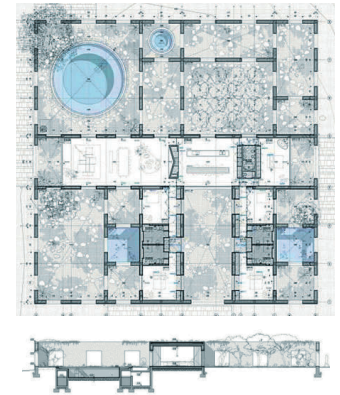
2004 Casa a la Xina (Tanggu, Tianjin). Ryue Nishizawa

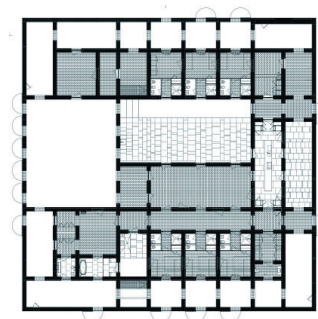
2000 Casa Mora (Cadix), Ábalos-Herreros

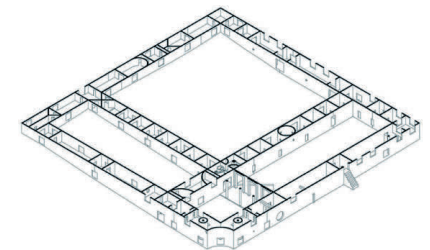
2025 Casa a Alentejo, Barreiras Ruivas (Portugal), Aires-Mateus

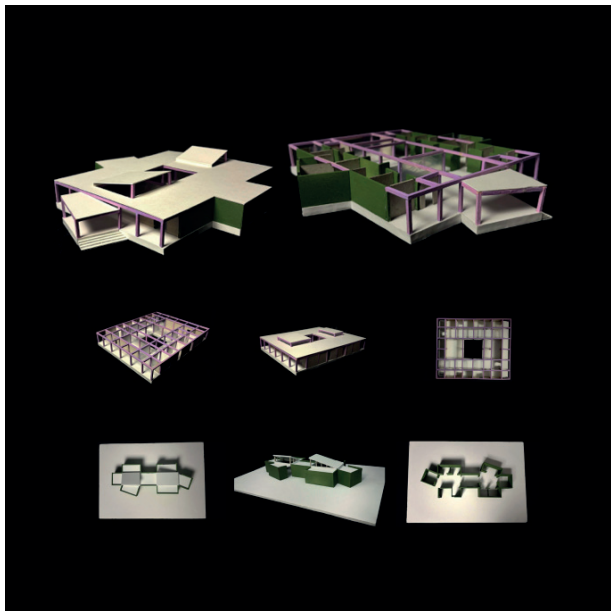

2010-2019 Casa a Melides I, Grandola (Portugal), Aires-Mateus

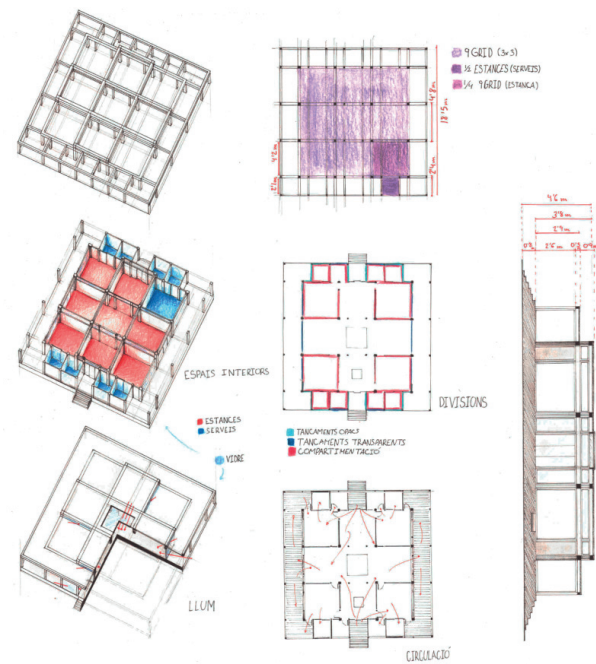

2022 Casa Luna (Xile), Pezo von Ellrichshausen

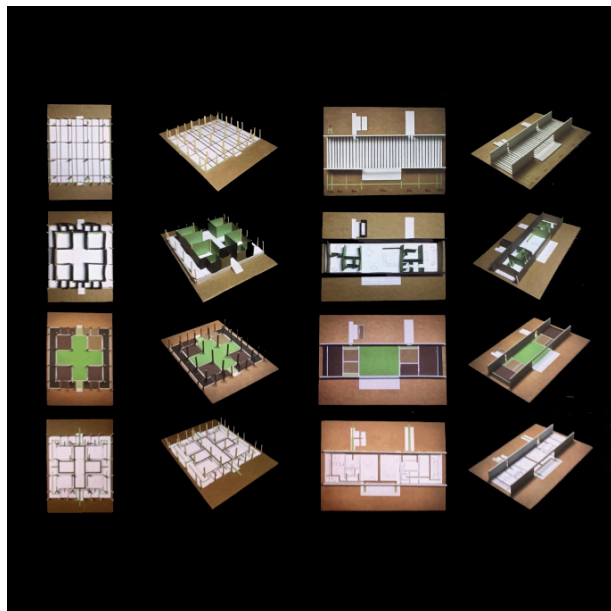

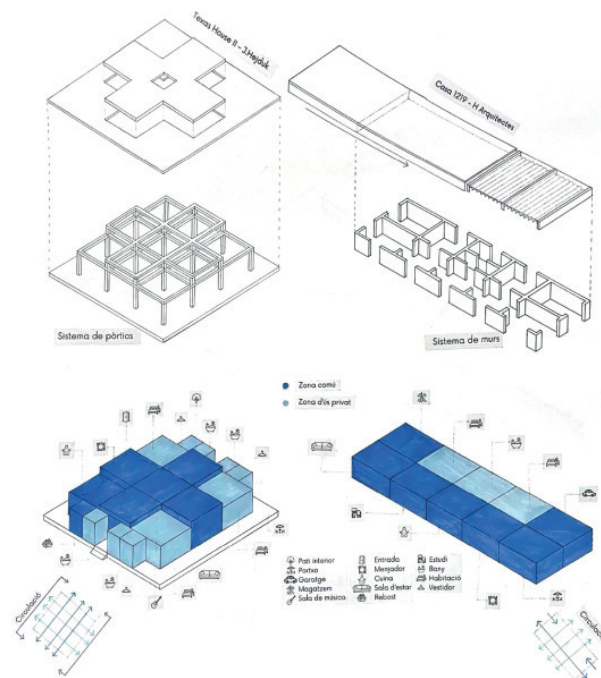
Maquetes d'anàlisi de cases. BPmatins, curs 2024-2025

Dibuixos i esquemes d'anàlisi de cases. BPmatins, curs 2024-2025

Maquetes d'anàlisi de cases. BPmatins, curs 2024-2025

Dibuixos i esquemes d'anàlisi de cases. BPmatins, curs 2024-2025

[EXE6] AGREGACIÓ

entramat, unitat, conjunt

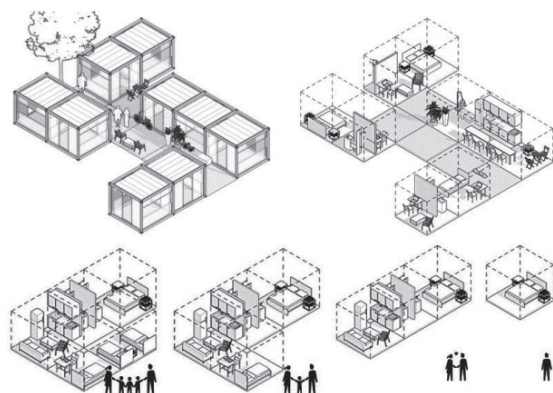

1968 Sistema Moduli, Finlàndia. Kristian Gullichsen + Juhani Pallasmaa

Aquest exercici final del quadrimestre aborda l'agregació com a operació projectual fonamental i com a culminació del treball desenvolupat al llarg del curs. Si en els exercicis anteriors s'ha treballat la trama com a estructura d'ordre bidimensional i la transformació com a mecanisme d'adaptació d'un sistema existent, ara el projecte planteja una operació de naturalesa diferent: **passar de la unitat al conjunt, de l'espai singular a una organització extensiva capaç de créixer, repetir-se i variar sense perdre coherència**. L'agregació no es planteja aquí com una simple addició quantitativa, sinó com una lògica relacional, on cada nova peça modifica el valor i el paper de les altres dins del sistema.

El sistema formal i constructiu de referència és l'entramat de fusta, entès com una trama tridimensional contínua. A diferència de la retícula en planta, que organitza l'espai per divisió o subdivisió d'una superfície, l'entramat introdueix el gruix, la secció i la profunditat, convertint la trama en una malla espacial (com la de la imatge adjacent). L'entramat no funciona com un sistema porticat jeràrquic ni com una suma d'elements estructurals diferenciats, sinó com una xarxa regular de peces que treballen conjuntament. Cada element participa alhora de la definició de l'espai, de la seva delimitació i del seu comportament estructural. Aquesta continuïtat fa possible que el projecte no es construeixi sumant peces independents, una al costat de l'altra, sinó activant un mateix sistema comú. L'arquitectura no apareix com un conjunt d'objectes aïllats, sinó com el resultat de decidir on el sistema s'omple, on es buida i on es fa més dens. Així, els espais construïts i els espais buits no s'afegeixen després, sinó que emergeixen directament de les regles amb què s'organitza l'entramat.

Aquest pas del 2D al 3D no és només un canvi dimensional, sinó un canvi conceptual. Mentre que en les trames domèstiques treballades anteriorment l'espai podia organitzar-se tant per la divisió d'una figura donada com per l'addició d'estances, ara **l'agregació es produeix principalment en planta baixa i per addició de volums dins d'un mateix sistema d'entramat que pot incorporar alçades i cobertes variables, no estrictament horitzontals**. Aquests volums poden tenir naturaleses espacials diferents: espais coberts i delimitats verticalment (**estances**), espais coberts però no delimitats verticalment (**porxos**), espais no coberts però delimitats verticalment (**patis**), o espais intermedis que actuen com a zones de transició. L'interès del projecte

Exemple d'organització d'un programa comunitari a partir d'un entramat

no rau en definir tipologies tancades, sinó en entendre com aquestes configuracions espacials deriven directament del sistema d'entramat i de la posició relativa dels seus límits.

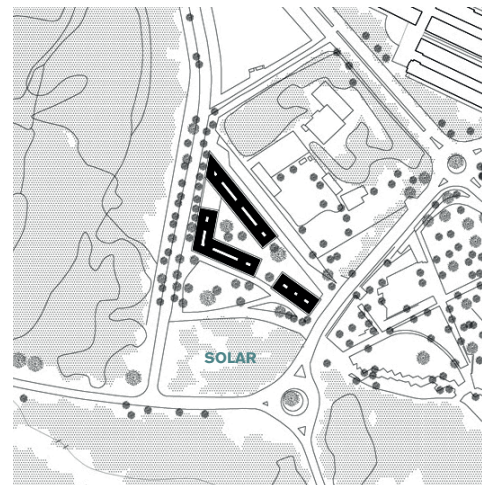
En aquest sentit, **el projecte pot entendre's com una aproximació al que s'ha denominat *mat-building***: una arquitectura extensiva, de baixa alçada i alta densitat, definida per una estructura en xarxa capaç d'assumir creixement, transformació i variació sense perdre ordre intern. En aquests sistemes, l'interès no està en la forma final ni en la composició d'un objecte singular, sinó en la definició d'un teixit estable —un ordit— sobre el qual es produeixen múltiples configuracions espacials —la trama—. L'agregació no respon, així, a una jerarquia prèvia ni a una suma d'unitats autònomes, sinó a la reiteració d'un sistema comú que permet la coexistència d'espais diversos dins d'un mateix continu. El projecte es construeix decidint densitats, buits, continuïtats i interrupcions, entenent l'arquitectura com un camp relacional on la repetició aparent és el suport de la variació i on l'ordre no es fixa d'una vegada per totes, sinó que roman actiu i adaptable.

El programa general del projecte és el d'una cooperativa d'habitatges, orientada a famílies i gent gran, entesa com una forma col·lectiva d'habitar. Aquest tipus de programa posa en crisi la jerarquia tradicional entre habitatge privat i espais comuns, i requereix una organització que afavoreixi la convivència, la proximitat i la diversitat de relacions. En aquest sentit, la lògica de les trames i de l'entramat és especialment adequada: la repetició d'unitats equivalents, la possibilitat d'agregació i l'absència de jerarquies fixes permeten articular espais íntims, espais compartits i espais de transició dins d'un mateix sistema. El valor de cada espai no és intrínsec, sinó que depèn de la seva posició relativa dins del conjunt i de les relacions que estableix amb els espais veïns.

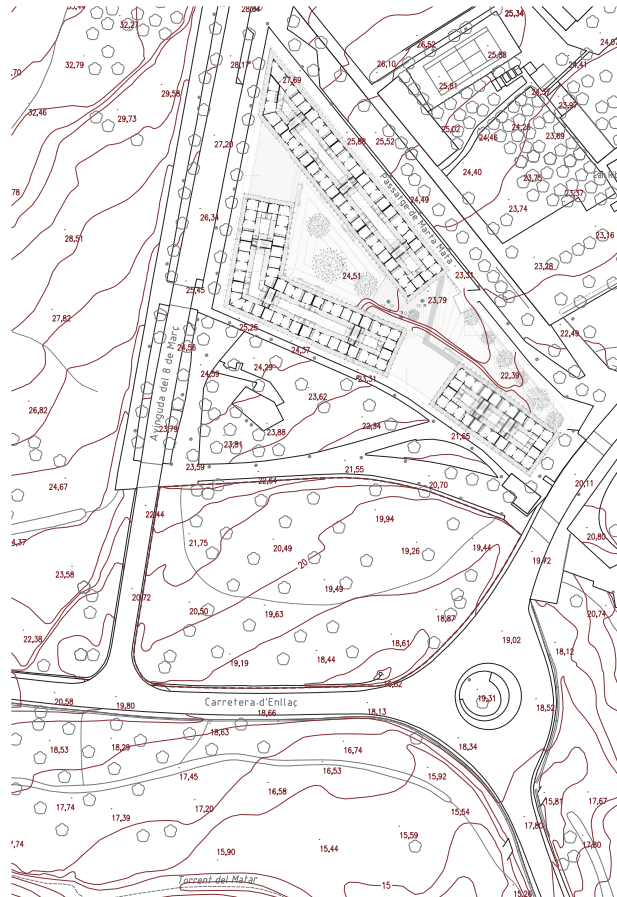
L'emplaçament del projecte se situa a les afores de **Gavà**, al límit amb el municipi de Castelldefels, en l'àmbit del **pla de Ponent, a tocar del parc del Calamot** i de la riera de Matar, sobre el carrer de Manuel Carrasco i Formiguera. El solar limita amb tres carrers rodats i amb un espai verd que el separa dels habitatges més propers, i presenta un desnivell apreciable. El projecte haurà de resoldre aquests límits, adaptar-se a la topografia mitjançant la secció, incorporar si cal murs de contenció i preservar part de la vegetació existent, entenent el lloc com una condició activa que interactua amb el sistema d'agregació.

Aquest exercici posa l'accent a entendre l'arquitectura com una organització de relacions formals i espacials, on projectar vol dir establir posicions, proporcions i valors, més que definir formes tancades. Treballar amb un entramat tridimensional permet consolidar la trama com a instrument projectual complet: una eina rigorosa, oberta i transformable que integra estructura, espai i convivència, i que permet pensar l'arquitectura com un procés col·lectiu, extensiu i coherent, en què l'ordre no és un resultat final, sinó una condició activa de l'habitabilitat.

EMPLAÇAMENT A GAVÀ, PLA DE PONENT

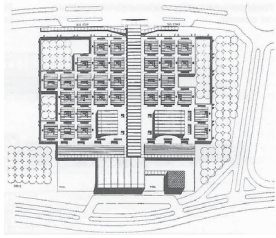
Àrea del solar = 6.700 m² (ocupació màxima del 50%)

1998 Parc del Calamot, Gavà. Fidel Vázquez + MMAMB

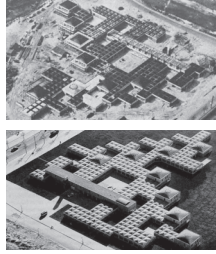

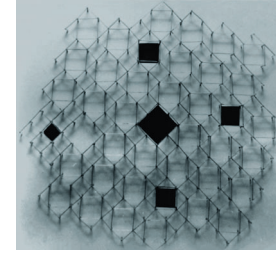
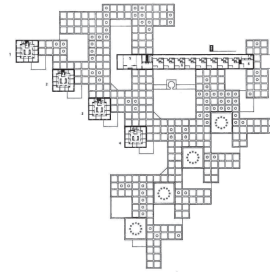
2008 Kuwait National Assembly, Jørn Utzon

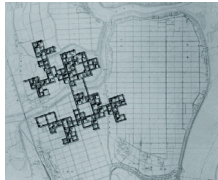
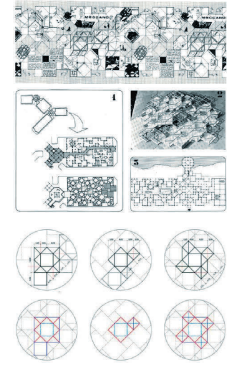
1963 Free University, Berlin, Candilis, Josic i Woods

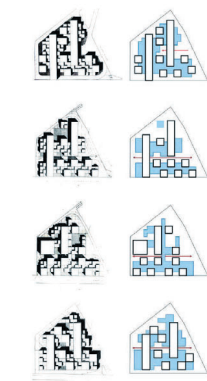
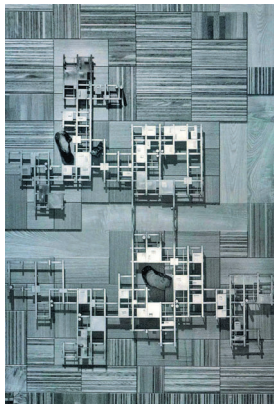
1955-1960 Orfanot municipal d'Amsterdam, Aldo van Eyck

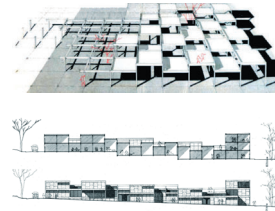
1969-1973 Escola d'Arquitectura, Toulouse Le Mirail, Candilis, Josic i Woods

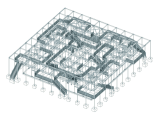
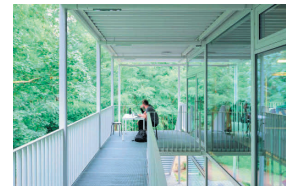
1960 Ciudad agrícola, Kisho Kurokawa

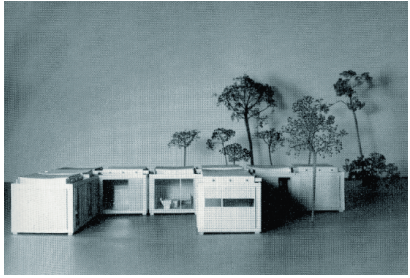

1961-1963 Ciudad Artesanal de Sévres (Francia), Candilis, Josic i Woods

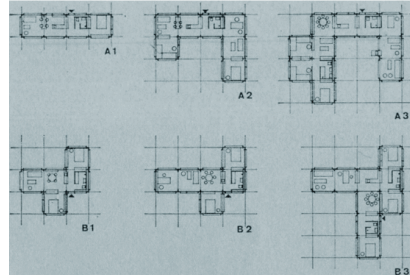

2013 Pavelló d'estudis universitaris, Braunschweig, Hache-Düsing

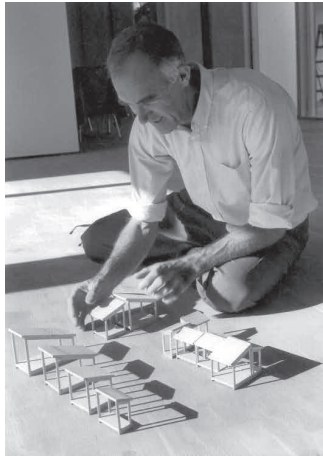
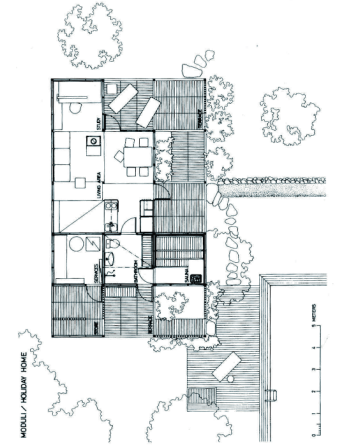

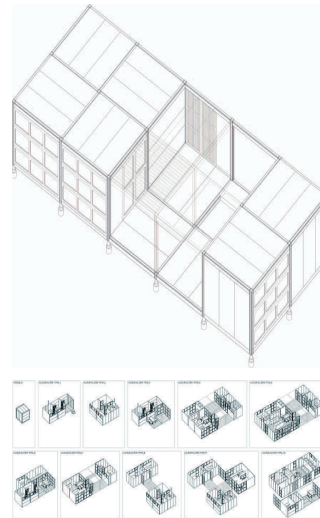
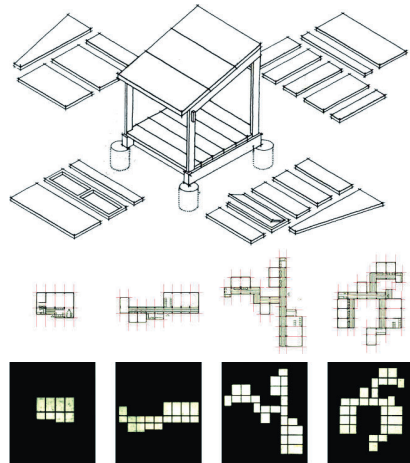
1969-1971 Sistema Kubeflex. Arne Jacobsen

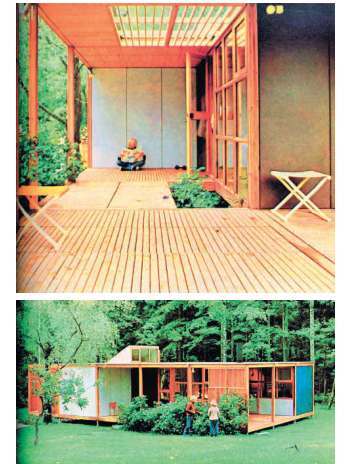
1968 Sistema Moduli, Finlandia. Kristian Gullichsen + Juhani Pallasmaa

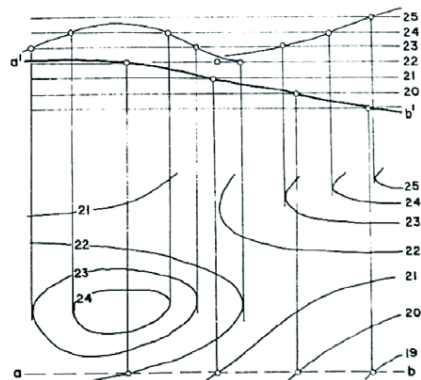
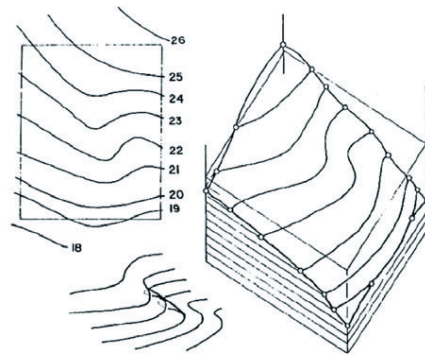
1969 Sistema constructiu Espaniva. Jern Utzon

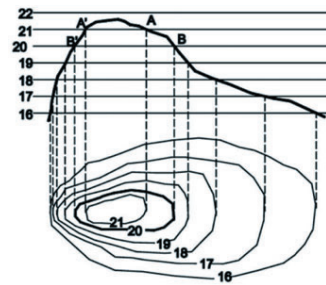
1968 Sistema Moduli, Finlandia. Kristian Gullichsen + Juhani Pallasmaa

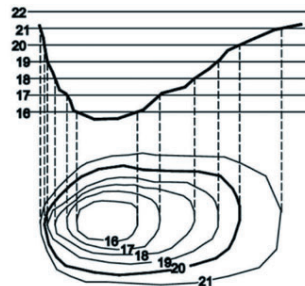
ELEMENTS BÀSICS DE LA TOPOGRAFIA

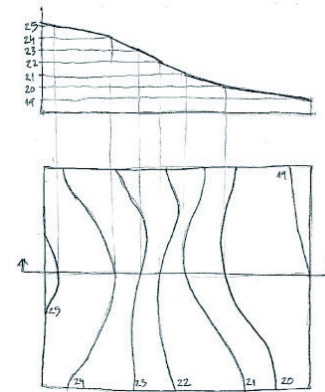
Representació d'una topografia (desnivell)

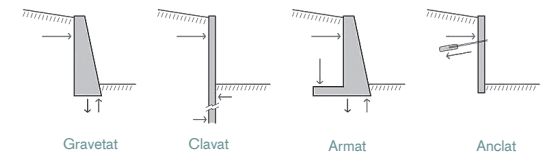
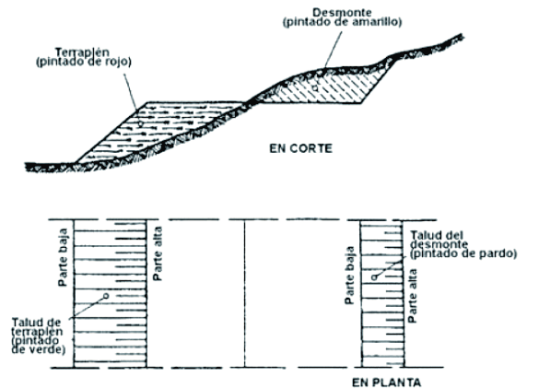
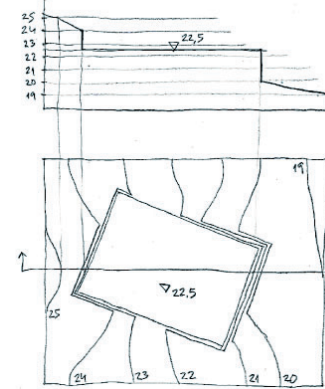
Tall i corbes en una elevació o promontori

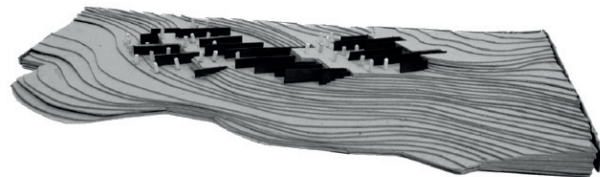
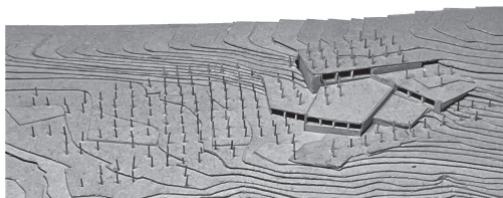
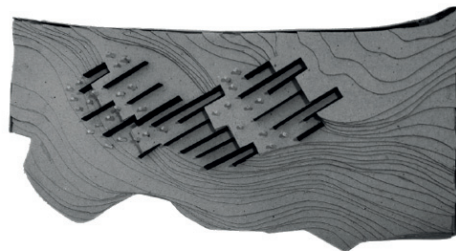
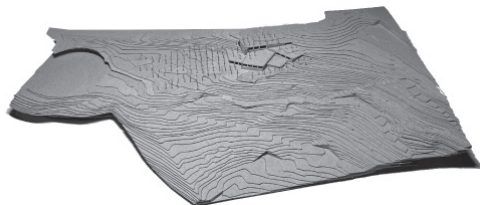
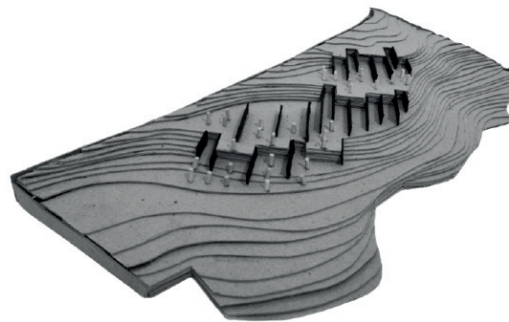
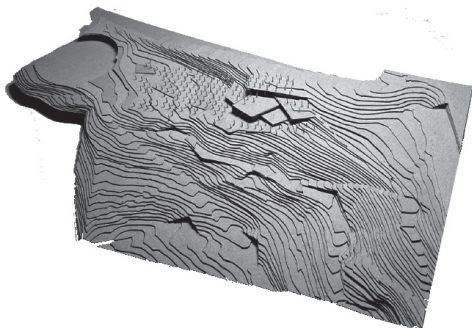
Tall i corbes en una depressió

Formació d'una esplanada

Desmunts i terraplenats | Tipus de murs de contenció

Maquetes topogràfiques. BPmatins, curs 2024-2025

ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

Bases per al Projecte
[1r i 2n quadrimestres]

Avaluació i qualificació

PRIMER QUADRIMESTRE

Avaluació continuada: del 16 setembre de 2025 al 18 de desembre de 2025

Avaluació final: 14 de gener de 2026. Entrega complementària i/o prova escrita.

Convocatòria extraordinària: 19 de juny de 2026. Entrega complementària i/o prova escrita BPI (matí).

SEGON QUADRIMESTRE

Avaluació continuada: del 3 febrer al 14 de maig de 2026.

- Com a màxim 15 dies després de l'entrega de cada exercici d'avaluació continuada se'n lliurarà la qualificació.
- En finalitzar el període lectiu, el professorat de l'assignatura farà públiques les qualificacions que han obtingut els estudiants i les estudiants en l'avaluació continuada, fruit de la mitjana ponderada de cada exercici (3 en total) i la valoració de l'assistència i participació en el Taller.
- L'estudiant pot superar l'assignatura a partir de l'avaluació continuada. En aquest cas, l'estudiant no té l'obligació de presentar-se a l'avaluació final.

Avaluació final: 1 de maig de 2026. Entrega complementària i/o prova

- L'examen d'avaluació final consistirà en l'entrega millorada i ampliada dels exercicis que se sol·licitin. Aquesta entrega també pot ser voluntària (complementària) i servirà per pujar la mitjana final del curs.
- L'estudiant té dret a presentar-se a l'avaluació final sense haver fet els actes de l'avaluació continuada.
- Es garanteix que la qualificació final serà com a mínim la qualificació obtinguda en l'avaluació continuada.

Convocatòria extraordinària: 19 de juny de 2026. BP II (matí), entrega complementària i/o prova escrita. Notes a PRISMA (e-secretaria) el 29 de juny. Requisits per presentar-se a la convocatòria extraordinària:

- Haver-se matriculat de l'assignatura durant el curs acadèmic.
- Haver superat un mínim de 12 ECTS de la fase inicial, incloent-hi els crèdits reconeguts (consulta-ho a la secretaria acadèmica).
- No es pot tenir una qualificació de no presentat per participar en la convocatòria extraordinària.
- La data límit per al lliurament final de les notes serà el 29 de juny.

CRITERIS I PONDERACIONS

Per tenir dret a l'avaluació continuada s'ha d'assistir a un mínim del 85 % de les classes (taller i teòriques en global) i entregar tots els exercicis i dossiers en temps i forma. Si alguna d'aquestes condicions no es compleix, la mitjana resultant de l'avaluació continuada serà un 0 (amb independència de la mitjana aritmètica dels exercicis entregats en temps i forma), i s'hauran de re-entregar els exercicis a l'avaluació final. En general, es tindran en compte els aspectes següents i els percentatges especificats:

- Entregues exercicis (forma i contingut)
- Participació en el taller i assistència a les classes teòriques
- Cada exercici incorporarà la nota del dossier DIN A3, que pondera un 15%

[BP I]: Sèries

• Exercici 1	15 %
• Exercici 2	50 %
• Exercici 3	35 %

[BP II]: Trames

• Exercici 4	20 %
• Exercici 5	30 %
• Exercici 6	50 %

Tots els exercicis aniran acompanyats d'una rúbrica d'avaluació que es penjarà a la plataforma educativa Atenea a principi de curs. La rúbrica servirà tant per a l'avaluació del professorat, com per a l'autoavaluació de l'estudiant i la coavaluació dels companys i companyes —quan sigui pertinent.

Qüestionaris. Tant a l'inici com a final de curs es passarà un qüestionari a través d'Atenea per copsar les expectatives, inquietuds, potencialitats i dubtes de l'estudiant, de manera que puguem fer un seguiment del procés d'aprenentatge i adquisició de coneixements.

Revisió de notes i reclamacions. A través de l'e-secretaria es pot accedir a l'expedient acadèmic amb les notes definitives de les assignatures. Les notes provisionals les facilitarà el professorat per Atenea. L'estudiantat té dret a una revisió de les entregues/exàmens en presència del professorat que ha qualificat. En segon lloc, i si no s'accepta la decisió del professorat, es pot adreçar una sol·licitud raonada a la Direcció de l'Escola. Aquesta sol·licitud s'ha de presentar a través de l'e-secretaria en un termini màxim de 7 dies des de la data de publicació de les qualificacions que es volen reclamar. L'Escola comunicarà la resolució en un màxim de 15 dies a partir de la data de publicació.

Documents i entregues

Tots els exercicis — si no s'indica el contrari — s'hauran d'entregar en làmines de format DIN A3 vertical durant el primer quadrimestre (BP-I) i en DIN A2 vertical el segon quadrimestre (BP-II), sobre paper, cartolina o vegetal. Cal tenir present que el primer quadrimestre les làmines seran pràcticament un dibuix per làmina, sense donar un pes principal a la composició gràfica. En canvi, al segon quadrimestre, amb les entregues en format més gran (A2), es posarà èmfasi en la composició, entesa ja com una qüestió important per aprendre a ordenar la informació, preparar les entregues finals i fer el pas cap al treball digital que serà central en cursos superiors. No s'acceptarà cap entrega fora de termini ni que no s'ajusti al format i contingut establerts.

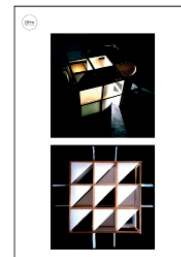
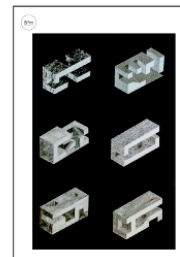
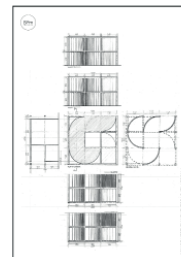
Totes les **entregues**, que són en **paper i en una carpeta DIN A2**, també s'hauran de **penjar digitalment a la plataforma Atenea** (màxim 50 Mb), amb el nom normalitzat (BP_Exe01 o 02 o 03_Cognoms_Nom_inicials professor/a). En el mateix lliurament digital s'hi haurà d'incloure també la rúbrica d'autoavaluació. **Atenea funcionarà com a arxiu comú del curs**: hi trobareu material complementari (plànols d'emplaçament, fotografies, obres de referència, lectures) i també serà el lloc on es publicaran les qualificacions.

Cada estudiant haurà de mantenir al llarg del curs un **dossier personal en format DIN A3** que acompanyarà les entregues en paper i les maquetes. Aquest dossier, com un quadern de bitàcola, recollirà totes les fases del treball: croquis, esquemes, versions prèvies de les entregues, maquetes intermèdies, memòries i apunts. No és només un recull d'imatges, sinó un document que ha d'explicar el procés i les decisions preses en cada etapa, per ajudar el tutor o tutora a valorar no només el resultat final sinó també l'aprenentatge progressiu i la capacitat de revisió i millora.

El curs es desenvoluparà **exclusivament amb dibuix manual, tant per als esbossos inicials a mà alçada com per als documents tècnics a escala (dièdric i axonomètric amb escaire i cartabó)**. En cada entrega es podran demanar documents amb tècnica lliure o escala variable, i de manera progressiva s'aniran introduint nous mitjans gràfics en coordinació amb l'assignatura de Dibuix. Aquest aprenentatge del dibuix manual és fonamental per entendre l'arquitectura des d'una dimensió més directa i sintètica, i constitueix la base imprescindible per a la posterior transició al treball digital.

ORGANITZACIÓ ORIENTATIVA DE LÀMINES

Ha de contenir nom de l'estudiant, i del/de la professor/a, data i escala

DOSSIER DE CURS DIN A3

Recull les diferents versions i temptejos dels exercicis i resums de les classes teòriques

Calendari i planificació

BP I (1r quadrimestre)

Horari taller (excepció sortides i lliurament final)

Dimarts 11:00 - 13:00 h

Dijous 08:30 - 11:30 h

Ponderacions

Exercici 4: 20 %

Exercici 5: 30 %

Exercici 6: 50 %

Aules taller a edifici Segarra

A-11 Cecilia Rodriguez Vielba

A-12 Daniel Garcia-Escudero

A-13 Maria Beni

A-14 Gerard Puig Freixas

A-21 Adrià Orriols

A-22 Berta Bardi-Milà

A-23 Maria Pia Fontana

A-24 Francesc Planas

A-32 Maria Agustina Coulleri

A-33 Jaume Prat

A-34 Francesc Camps

A-35 Beatriz Borque Badenas

Aules per classes teòriques i sessions conjuntes

Sala d'actes

Aules lliurament final a edifici Segarra

A-11, A-12, A-13, A-14, A-21, A-22, A-23, A-24

FEBRER 2026

s1	Dimarts	3	Presentació conjunta del curs + Exe4
	Dijous	6	Taller
s2	Dimarts	10	Taller
	Dijous	12	Taller
s3	Dimarts	17	ENTREGA Exe4 + exposició treballs
	Dijous	19	FEEDBACK Exe4 + Presentació Exe5
s4	Dimarts	24	Taller
	Dijous	26	Taller

MARÇ 2026

s5	Dimarts	3	Taller conjunt (penjada passadissos)
	Dijous	5	Taller
s6	Dimarts	10	ENTREGA Exe5 + exposició treballs
	Dijous	12	FEEDBACK Exe5 + Presentació Exe6
s7	Dimarts	17	Visita a Gavà - <i>Setmana de dia</i>
	Dijous	19	Tallers - <i>Setmana de dia</i>
s8	Dimarts	24	Classe teòrica conjunta + Taller
	Dijous	26	Taller

(PASQUA)

ABRIL 2026

s9	Dimarts	7	PRE-ENTREGA (penjada passadissos)
	Dijous	9	Taller
s10	Dimarts	14	Taller
	Dijous	16	Taller
s11	Dimarts	21	Taller conjunt (penjada passadissos)
	Dijous	23	Taller
s12	Dimarts	28	Taller
	Dijous	30	Taller

MAIG 2026

s13	Dimarts	5	ENTREGA Exe6 + exposició treballs
	Dijous	7	FEEDBACK Exe6 a tallers
s14	Dimarts	12	TUTORIES
	Dijous	14	TUTORIES
	Divendres	25	Data límit notes Aval. Continuada (numèrica-ATENEA)

JUNY 2026

Dilluns	1	Avaluació final - ENTREGA complementària + ACTE DE CLOENDA
Dilluns	8	Data límit notes finals 2n semestre (numèrica-PRISMA)
Divendres	19	Avaluació extraordinària 1r i 2n semestre
Dilluns	29	Data límit notes extraordinària (numèrica-PRISMA)